

Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ

άρθρο εφημερίδας

Mr. Goodies

Globe & Mail

Δευτέρα, 30 Απριλίου 2001
Ο Έλληνας επιχειρηματίας με
τη θεαματική επιτυχία!

Εφημερίδα

“Ελληνικός Τύπος”

Ένας συμπατριώτης μας, που δεν έπαψε ποτέ ν' απασχολεί τον Καναδικό Τύπο με τις επιχειρηματικές επιδόσεις του, έγινε και πάλι το κέντρο του ενδιαφέροντος τον περασμένο μήνα.

Τη Δευτέρα 30 Απριλίου, η Globe & Mail, που ως γνωστόν κυκλοφορεί σ' όλο τον Καναδά και θεωρείται η εγκυρότερη εφημερίδα του κράτους, που μπαίνει σ' όλα τα κυβερνητικά γραφεία και ασφαλώς στο γραφείο του Πρωθυπουργού, αφιέρωσε ολοσέλιδο άρθρο στον γνωστό και καταξιωμένο Έλληνα επιχειρηματία κ. Σπύρο-Πήτερ Γούδα με τίτλο

«Η συνταγή της επιτυχίας του Mr. Goudas βρίσκεται στην πολυεθνική αγορά τροφίμων».

Με το άρθρο της Globe & Mail, ο γνωστός συμπατριώτης μας αυτή τη φορά έκανε όχι απλά θόρυβο, αλλά πάταγο - το γραφείο του έχει γεμίσει κυριολεκτικά από ανθοδέσμες και συγχαρητήριες επιστολές από

πολιτικούς, προμηθευτές, πελάτες και φίλους - αφού πριν δύομισυ μήνες σχεδόν, μια άλλη καναδική εφημερίδα μεγάλης κυκλοφορίας, η Toronto Star, είχε αφιερώσει ολοσέλιδο άρθρο για το έργο και την επαγγελματική επιτυχία του, το οποίο είχαμε δημοσιεύσει μεταφρασμένο σε προηγούμενη μας έκδοση.

Το ότι ο Σπύρος Γούδας βρίσκεται συνεχώς στις πρώτες σελίδες των μεγαλύτερων εντύπων ν' ακολουθεί πιστά τ' όνομά του, δεν είναι τυχαίο, γιατί κατάφερε πραγματικά να ξεχωρίσει, όχι μόνο σαν επιχειρηματίας, αλλά και σαν άνθρωπος με ιδανικά κι ανεξάντλητη δύναμη προσπάθειας.

Όπως λέει η συγκεκριμένη εφημερίδα και όλα τα υπόλοιπα έντυπα, που έχουν αναφερθεί σ' αυτόν, ο Mr. Goudas πέτυχε να κάνει την ομώνυμη επιχείρησή του πασίγνωστη και να καταξιωθεί μέσα από μια πορεία με πολλές αντιξοότητες.

Στο άρθρο της Globe & Mail επιβεβαιώνονται από στατιστικές μεγάλων οργανισμών τα λεγόμενα του κ. Γούδα, που επί χρόνια υποστήριζε σε σεμινάρια και διαλέξεις, ότι «στον Καναδά έχουμε φτάσει να μιλάμε πάνω από 40 διαφορετικές γλώσσες».

Συγκεκριμένα, από στατιστικές ο οργανισμός Nielsen, με δική του έρευνα που διεξήγαγε ,

απέδειξε ότι στον πληθυσμό του Καναδά συγκαταλέγονται, μεταξύ άλλων, 1.200.000 Κινέζοι, 800.000 Παντζάμπι (Ινδοί), 500.000 Ιταλοί 400.000 Αραβες, 350.000 Έλληνες 200.000 Λατινοαμερικάνους 133.000 Φιλιππινέζοι 120.000 Καραϊβικανούς 107.000 Βιετναμέζοι κ.λ.π.

Φυσικά, με την απογραφή που έγινε αυτό το μήνα, αυτοί οι αριθμοί θα πρέπει να έχουν αυξηθεί.

Πάντως, ο κ. Γούδας κατάφερε να χωρέσει όλες αυτές τις εθνικότητες μέσα σε μια κονσέρβα μ' ένα καινούργιο προϊόν που δημιούργησε από διάφορα φασόλια, το οποίο ονόμασε «τουρλού-τουρλού», γιατί ταιριάζει απόλυτα με τον πολυεθνικό χαρακτήρα του Καναδά.

Η Globe & Mail δίνει επίσης συγχαρητήρια στον ιδρυτή της Goudas Foods που ξεκίνησε από το μηδέν και έχει φθάσει σήμερα να διαθέτει στην αγορά 592 (2001) προϊόντα, και να έχει συνεταιρικά εργοστάσια σε 13 ξένες χώρες.

Ακόμα, επιβεβαιώνει ότι τα προϊόντα του έχουν τις μεγαλύτερες πωλήσεις (είναι σαν ν' αγοράζει κανείς Rolls-Royce, όπως είχε γράψει και η Toronto Star) και ότι ο κόσμος τα προτιμά, σύμφωνα με τη μεγάλη

κατανάλωση που έχουν, όπως λένε αρμόδιοι από τα κεντρικά γραφεία των αλυσίδων καταστημάτων που έδωσαν συνεντεύξεις στην εφημερίδα.

Για παράδειγμα το άρθρο αναφέρει την Great Atlantic & Pacific Company of Canada Ltd. (που έχει τις αλυσίδες καταστημάτων Miracle Marts, Dominion, Food Basics, Barn, Super Fresh κ.α., συνολικά 500 περίπου καταστήματα), και την άλλη αλυσίδα καταστημάτων Sobeys Inc. (η οποία είναι η εταιρία που έχει τα IGAs, Price Chopper, Price Cheks, Nectals, κ.λ.π.) με χίλια περίπου υποκαταστήματα και με κεντρικά γραφεία στο Stellarton της Nova Scotia.

Η εφημερίδα αναφέρει ακόμη, ότι τα προϊόντα του είναι πολύ δημοφιλή στους Πακιστανούς, Ινδούς, Κινέζους, Φιλιππινέζους, Πορτογάλους, Λατινοαμερικάνους, Καραϊβικανούς, και άτομα διαφόρων άλλων εθνικοτήτων.

Ομως, προσθέτει, σύμφωνα με τα λεγόμενα του κ. Γούδα, οι Έλληνες, οι Ιταλοί και οι Ιάπωνες είναι πολύ δύσκολοι για στο να δοκιμάσουν ένα φαγητό που δεν το ξέρουν. (Για να το λέει ο Mr. Goudas κάτι ξέρει!).

Ακόμα, συγχαίρει τον κ. Γούδα, που εργάζεται για την πραγματοποίηση μιας

καταπληκτικής ιδέας, να βάλει άρωμα στις ετικέτες συσκευασίας των προϊόντων του, για να μπορεί να καταλαβαίνει ο πελάτης τι προϊόν περιέχουν, πράγμα, που θα βοηθήσει και θα εξυπηρετήσει ιδιαίτερα τους τυφλούς, όταν κάνουν τα ψώνια τους, ή όταν είναι μέσα στο σπίτι τους, με τη μυρωδιά θα μπορούν να καταλάβουν τι προϊόν είναι μέσα στην κονσέρβα πριν την ανοίξουν.

Είναι λίγο-πολύ σ' όλους γνωστό, ότι ο Σπύρος Πήτερ Γούδας, που γεννήθηκε στο Καλαμάκι Αθηνών το 1942 από φτωχή οικογένεια (ο πατέρας του ήταν από τα Ιωάννινα και η μητέρα του από τη Σμύρνη της Μικράς Ασίας), ήρθε στον Καναδά το Μάιο του 1967 χωρίς οικονομικούς πόρους, χωρίς να γνωρίζει κανέναν και χωρίς να μιλάει Αγγλικά.

Αλλά παρ' όλο που αναγκάστηκε να κοιμηθεί στα παγκάκια του Δημαρχείου, δεν άργησε να βρεί την πρώτη του δουλειά στην εταιρία κατασκευής κλιματιστικών και θερμαντικών συστημάτων Peabody Engineering.

Δούλεψε σκληρά και κατάφερε να κάνει κάποιες αποταμιεύσεις και ν' αγοράσει ένα κατάστημα τροφίμων και αργότερα ένα εργοστάσιο βιομηχανικής συσκευασίας και κονσερβοποίησης.

Γρήγορα έκανε γνωστά τα προϊόντα του στα

υπερκαταστήματα τροφίμων, και έτσι άρχισαν σχεδόν αμέσως να αποκτούν μεγάλη ζήτηση που συνεχώς αυξανόταν, παράλληλα με τον πολυεθνικό πληθυσμό του Καναδά.

Όσο οι νέοι μετανάστες έρχονταν απ' όλες τις γωνίες της γης, όπως την Ασία, την Ινδία, την Αφρική και τη Νότιο Αμερική, τόσο το ενδιαφέρον του Σπύρου Γούδα για τις γευστικές προτιμήσεις τους μεγάλωνε, πράγμα που συντέλεσε στην αύξηση της ποικιλίας των προϊόντων του και στη συνεχή βελτίωση της ποιότητάς τους.

Φραγμό στην ανοδική του πορεία - που παραλίγο να διακοπεί για πάντα - αποτέλεσε ένα σοβαρότατο ατύχημα, που είχε τον Ιανουάριο του 1979, (γλύστρησε στον πάγο και διέλυσε το κόκκαλο του ποδιού του), που τον ανάγκασε να παραμείνει για μεγάλο χρονικό διάστημα στο νοσοκομείο.

Όταν βγήκε από το νοσοκομείο, έμαθε, ότι η τράπεζα του ανακάλεσε το δάνειο και η κυβέρνηση έστειλε δικαστικό κλητήρα να του κατασχέσει την εταιρία.

Ο δικαστικός κλητήρας, George Hall, μιλώντας με τον Σπύρο Γούδα και καταλαβαίνοντας ότι είχε το κουράγιο να επαναφέρει την εταιρία στην αρχική της κατάσταση, μεσολάβησε και του δόθηκε χρόνος από την κυβέρνηση

και την τράπεζα.

Έτσι, κατάφερε και πάλι να ανασυγκροτηθεί, να παλαίψει με όλες του τις δυνάμεις και να υπερνικήσει τα εμπόδια, για να μπορέσει να διατηρήσει ό,τι είχε πετύχει εως τότε.

Το αποτέλεσμα όλων των κόπων του ήταν 14 χρόνια μετά το ατύχημα, το 1993, να του απονεμηθεί από την Καναδική Κυβέρνηση η μεγαλύτερη διάκριση που δίνεται σε επιχειρηματίες.

Ο άνθρωπος που ξεπερνούσε τα εμπόδια κι έβγαινε πάντα νικητής, έγινε ακόμα μια φορά φωτεινό παράδειγμα για όλους, αφού κατάφερε να θριαμβεύσει ανάμεσα σε δύο εκατομμύρια επιχειρηματίες του Καναδά και να κερδίσει το πρώτο βραβείο, χαρίζοντας, ιδιαίτερα σε μας τους Έλληνες, στιγμές υπερηφάνειας και συγκίνησης, λέγοντας, μόλις ανέβηκε στο βήμα για να παραλάβει το βραβείο του, νόμισε οτι άκουγε τον Εθνικό Ύμνο της Ελλάδας.

Σ' αυτή την τόσο σημαντική στιγμή της ζωής του, ο Σπύρος Γούδας δεν ξέχασε να εκδηλώσει ακόμα μια φορά, με τον πιο εκδηλωτικό τρόπο, την ευγνωμοσύνη που ένιωθε για τον George Hall, τον άνθρωπο που στάθηκε δίπλα του στην πιο δύσκολη περίοδο της ζωής του, ζητώντας να μοιραστεί μαζί του

το βραβείο, που του απονεμήθηκε από την Καναδική Κυβέρνηση.

Ήταν μια κίνηση που απέδειξε περίτρανα, ότι ο Σπύρος Γούδας είναι πάνω απ' όλα άνθρωπος. Το βραβείο του απονεμήθηκε με τα εξής κριτήρια:

- Οτι ήταν αυτοδημιούργητος.
- Οτι ήταν πρωτοπόρος στον τομέα της αγοράς τροφίμων με υψηλό βαθμό εφευρετικότητας.
- Οτι σημείωσε μεγάλη επιτυχία στη βιομηχανία.
- Οτι επέστρεψε μέρος από τα κέρδη της επιχείρησής του, με δωρεές στην καναδική κοινωνία.

Ιδιαίτερα το τελευταίο, είναι κάτι, που μπορεί εύκολα να διαπιστώσει κανείς με μια επίσκεψη στα γραφεία του κ. Γούδα, όπου βρίσκονται εκτεθειμένα εκατοντάδες ευχαριστήρια γράμματα διαφόρων εθνικοτήτων και οργανισμών, μεταξύ αυτών και πολλών ελληνικών μη κερδοσκοπικών οργανισμών.

«Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει»

Ο Σπύρος Γούδας, παρ'όλο που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί “πολίτης ολόκληρης της γης”, αγαπά την Ελλάδα με πάθος.

Είναι τιμή για μας τους Έλληνες, ότι παρ'όλο που πολλοί μετανάστες από διάφορες εθνικότητες θεωρούν τον κ. Γούδα

συμπατριώτη τους
κι ας μην έχουν δει ποτέ το
πρόσωπό του - μόνο και μόνο γιατί
τους τροφοδοτεί με προϊόντα από
την πατρίδα τους - ο ίδιος πάντα
σ'όλες τις συνεντεύξεις του σε
διάφορες εφημερίδες, περιοδικά,
ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά
προγράμματα διαφόρων
εθνικοτήτων, δεν παραλείπει
ποτέ να τονίζει ότι
είναι Έλληνας.

Στην απονομή των βραβείων
«Goudas Awards» στους
καλύτερους Έλληνες μαθητές,
εκδηλώνει την υπερηφάνεια
που νιώθει για την ελληνική του
καταγωγή, βάζοντας στα βραβεία
του την ελληνική επιγραφή

«Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ!».

Το ίδιο κάνει και στα βραβεία
που δίνει σε μαθητές άλλων
εθνικοτήτων, βάζοντας την ίδια
ελληνική επιγραφή πάνω τους,
κι αν δεν ξέρουν να τη διαβάσουν,
πολύ συχνά τους εξηγεί ο
ίδιος τι λέει.

Συχνά οι άνθρωποι που
βρίσκονται γύρω του, τον ακούνε
να χρησιμοποιεί Ελληνικά ρητά
και παροιμίες, ιδιαίτερα αυτό
που ακούγεται από παλιά, ότι
«μόνο τα ρολόγια και τα κορόιδα
δουλεύουν». Ομως για εκείνον δεν
ισχύει αυτό, γιατί όσο παράξενο
κι αν φαίνεται για τις πολλές
απαιτήσεις της δουλειάς του,

την απολαμβάνει, κι ας δουλεύει
15 ώρες την ημέρα, 7 ημέρες την
εβδομάδα, όπως έχει αναφερθεί
και στον Τύπο.

Άλλωστε, αυτό που τον
κρατάει συνεχώς δραστήριο είναι
η συνεργασία του με τους 800
προμηθευτές από τα 120 κράτη
στον κόσμο, τα τρία εργοστάσια
στον Καναδά, οι συνεταιριστικές
ομάδες που έχει στο εξωτερικό και
επιπλέον τα 3.000 καταστήματα
που τροφοδοτεί και γενικά...τα
χίλια δυο προβλήματα που έχει
ν' αντιμετωπίσει κάθε μέρα.
Και πράγματι είναι 1002 τα
προβλήματα που τον απασχολούν
καθημερινά, αλλά όπως λέει
ο ίδιος «δεν με απασχολούν τόσο
τα χίλια όσο τα δύο».

Δυο απλά παραδείγματα είναι
αρκετά για να καταλάβει κανείς
πόσο εύκολο είναι να σε πιάσει
πονοκέφαλος αν κάνεις τη δουλειά
του Σπύρου Πήτερ Γούδα, που
πρέπει να διαπραγματευτεί με
τους αντάρτες στη Σρι Λάνκα
για να σταματήσουν λίγο τις
εχθροπραξίες, έτσι ώστε να
μπορέσουν να περάσουν τα
φορτηγά του με την καρύδα
χωρίς κίνδυνο, ανάμεσα απ' τ'
αντιμαχόμενα στρατόπεδα, ή
που πρέπει να κανονίσει με τους
ντόπιους της Ταϊλάνδης, να
μαζέψουν τις μπάμιες του μέσα
σε δύο ώρες, πριν το ξημέρωμα,
γιατί (οι μπάμιες μεγαλώνουν
κάθε λεπτό), αν μεγαλώσουν
περισσότερο απ' όσο πρέπει θα

είναι άχρηστες.

Όμως, ο Σπύρος Γούδας τα καταφέρνει καλά σ' όλα και εκτός του ότι είναι ένας πολύ επιτυχημένος επιχειρηματίας, είναι και ένας πολύ αγαπητός εργοδότης. Τόσο, που η ιδιαίτερα γραμματέας του Μαρία, 64 χρόνων, που δουλεύει για την Goudas Foods 12 χρόνια, δεν θέλησε ποτέ ν' αφήσει τη δουλειά της και να πάει διακοπές, μέχρι που της παρουσίασε ξαφνικά ένα εισιτήριο και την έστειλε με το ζόρι.

Κι όταν, επιτέλους, έφτασε στην Αγγλία για να δει την αδελφή της, ούτε εκεί δεν ησύχασε, αλλά τηλεφωνούσε καθημερινά για να μάθει πώς πάει η δουλειά και να βεβαιωθεί ότι ο Jerry, ο Άγγλος αρχιμηχανικός - επειδή ερχόταν νωρίς στο γραφείο - είχε φτιάξει τον πρωινό Ελληνικό καφέ, όπως τον πίνει ο Mr. Goudas.

Παρ' όλο που ο Jerry φτιάχνει πολύ ωραίο Ελληνικό καφέ, τόσο που ο κ. Γούδας, όταν θέλει να αστειευτεί μαζί του, τον

συστήνει ως

“my English butler”,

ο ίδιος δεν τον βάζει στο στόμα του, γιατί τον θεωρεί «βόμβα που θα εκραγεί στο στομάχι του».

Έγινε όμως ένας από τους πιο φανατικούς οπαδούς της ελληνικής κουζίνας, που την γνώρισε απ' τις διακοπές που έκανε στα Ελληνικά νησιά πέρυσι, δώρο του κ. Γούδα για τα δέκα χρόνια υπηρεσιών του στην εταιρία.

Οι υπάλληλοι της Goudas Foods θεωρούν την εταιρία σαν το σπίτι τους και αγαπούν τη δουλειά τους.

Ποιο είναι το μυστικό; Ίσως, ότι έχουν αποκτήσει τόση οικειότητα με τον κ. Γούδα και νιώθουν άνεση κι ελευθερία κάνοντας τη δουλειά τους.

Σίγουρα, αυτό είναι το κυριότερο για να αγαπήσει κανείς τη δουλειά του, πράγμα που το επιβεβαιώνει και ο Nathan Appurah, ο 42χρονος αποθηκάριος, που κοντεύει να κλείσει δεκαετία στην Goudas Foods και ξέρει τα 3.000 καταστήματα που προμηθεύει με τα ονόματα των διευθυντών και τα τηλέφωνα τους απ' έξω κι ανακατωτά!

Ο Nathan λέει, ότι αγαπάει τη δουλειά του και δεν την αλλάζει με τίποτα.

Κάποτε, πέφτοντας από μία σκάλα, έσπασε το χέρι του και τον πήγαν στο νοσοκομείο.

Μια ώρα μετά, με το χέρι του στο γύψο, γύρισε πίσω στο εργοστάσιο για να σιγουρευτεί ότι όλα πήγαιναν καλά, παρ' όλο που ο γιατρός του είχε συστήσει να μείνει ένα μήνα σπίτι του.

Όταν τον ρωτάνε «τι σου αρέσει πιο πολύ, στη δουλειά σου», ο Nathan απαντάει γελώντας: «Οι διαφωνίες με τον Peter. Με παιδεύει, αλλά μ' αρέσει».

Ο Nathan τις περισσότερες φορές πάει στο εργοστάσιο στις 3 τα ξημερώματα για να διεκπεραιώσει τις παραγγελίες της ημέρας. «Είναι κανέννας άλλος τέτοια ώρα στο γραφείο», τον ρωτήσαμε. «Ναι», μας απάντησε, μη μπορώντας να κρατήσει τα γέλια του και συνέχισε λέγοντας το όνομα του ανθρώπου που είναι στο γραφείο ακόμα πιο νωρίς απ' αυτόν, που ήταν (ποιός άλλος;) ο Πήτερ Γούδας!

Ο κ. Γούδας εργάζεται σκληρά, αλλά ποτέ δεν παραλείπει να πει ότι στην επιτυχία του και στην μεγάλη προτίμηση των προϊόντων του από το καταναλωτικό κοινό, έχει συντελέσει το άξιο προσωπικό του.

«Διαθέτω ικανά στελέχη, από τον πιο απλό εργάτη μέχρι και τους ανώτατους υπαλλήλους της εταιρίας μου, όχι μόνο στον Καναδά, αλλά και στα άλλα εργοστάσια, όπως την ιδιαίτερα γραμματέα μου Maria από τη Μάλτα, τη διευθύντρια για τα οικονομικά της εταιρίας Sunanda Sharma από τις Ινδίες, τον αρχιμηχανικό Jerry από την Αγγλία, τον Tyron από την Γκαϊάνα για τις Δημόσιες Σχέσεις, τον Rafael από την Πολωνία, που σχεδιάζει τις ετικέτες των προϊόντων και τους 20 πωλητές διαφόρων εθνικοτήτων συμπεριλαμβανομένων και των 5 Ελλήνων και φυσικά, την κ. Νίκη Σταματάκου, διευθύντρια του

οργανισμού για όλες τις εταιρίες που έχω διεθνώς, η οποία για 16 χρόνια είναι το δεξί μου χέρι και μερικές φορές και τ' αριστερό.

Θα ήταν μεγάλη παράλειψη να μην αναφέρω το ρόλο που παίζει συνεχώς στις επιτυχίες της εταιρίας η σύζυγός μου Πατρίσια».

Ενα από τα ικανά στελέχη της Goudas Foods - που ο κ. Γούδας δεν ξεχνά ποτέ να αναφέρει ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια - είναι ο γιος του, ο 21χρονος Πάνος, η εμπειρία του οποίου αυξάνεται συνεχώς, μιας και αφιερώνει στην εταιρία τον περισσότερο χρόνο του.

Ο Mr. Goudas Junior, παρ'όλο που είναι ακόμα φοιτητής - σπουδάζει Διοίκηση Διεθνών Επιχειρήσεων - είναι πάντα στο γραφείο μετά το σχολείο του, όπως και τα καλοκαίρια και έχει αναλάβει τον τομέα εισαγωγών τροφίμων. Παράλληλα, έχει ήδη αποκτήσει σημαντικές γνώσεις, ώστε η συμμετοχή του σε βασικές αποφάσεις που πρέπει να ληφθούν είναι πολύτιμη.

Η σχέση του Πάνου με την Goudas Foods δεν είναι απλά η σχέση που έχει “ο γιος με την εταιρία του μπαμπά”.

Ο Πάνος έχει μεγαλώσει μέσα στα γραφεία και στο εργοστάσιο της εταιρίας. Από τη νηπιακή ηλικία περνούσε πολύ χρόνο με τον πατέρα του την ώρα της

δουλειάς του, και από πολύ μικρός άρχισε να κάνει χίλιες δυο ερωτήσεις για την συσκευασία των τροφίμων, τις λειτουργίες του λογιστηρίου, την τροφοδοσία των καταστημάτων και πολλά άλλα.

Πατέρας και γιός έχουν μια όμορφη σχέση μεταξύ τους.

Βασίζεται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη και κατανόηση.

«Μ' αρέσει να δουλεύω με τον πατέρα μου και να συζητάμε για νέες ιδέες», λέει ο Πάνος.

Τα Ελληνικά του Πάνου έκαναν εντύπωση απο τότε που ήταν πολύ μικρός

«Ρωτούσε σαν μέγας», λέει ο πατέρας του, «αλλά κι εγώ του απαντούσα με τον ανάλογο τρόπο. Ακόμα κι όταν βγαίναμε έξω μαζί, μιλούσαμε σαν δυο καλοί φίλοι.

Θυμάμαι κάποτε, όταν ο Πάνος ήταν τριών χρόνων περίπου, ήμασταν σ' ένα εστιατόριο, κάπου στην Ossington & Bloor και κάτι λέγαμε στα Ελληνικά.

Κάποια στιγμή πρόσεξα ότι μια παρέα Ελλήνων στο διπλανό τραπέζι είχαν αφοσιωθεί σ' αυτά που έλεγα στον μικρό και μας κοίταζαν με έκπληξη.

Μου δώσανε συγχαρητήρια για τον τρόπο που συζητούσαμε μεταξύ μας, και μου είπαν ότι δύσκολα να έχει κανείς τέτοια υπομονή και να συζητάει με τέτοια σοβαρότητα μ' ένα παιδάκι τόσο

μικρό σε ηλικία».

Ο Πάνος σήμερα μιλάει άνετα τα Ελληνικά, παρ' όλο που η γλώσσα δεν μιλιέται κι απ' τους δυό γονείς του μέσα στο σπίτι - η μητέρα του είναι από τα νησιά Μπαρμπέιντος.

Όμως, οι προσπάθειες του πατέρα του - που πάντα του μιλούσε Ελληνικά και συχνά, όταν βρίσκονταν με Έλληνες, του έλεγε ότι δεν καταλαβαίνουν καθόλου Αγγλικά, για να τον κάνει να χρησιμοποιεί τα Ελληνικά του- έπιασαν τόπο.

Εκτός από τον πατέρα του όμως, του μιλούσε Ελληνικά και η κυρία Πάτρα, που τον φρόντιζε όταν ήταν μικρός.

«Για να της τον εμπιστευθώ εκείνη την εποχή, σιγουρευτήκα ότι δεν ήξερε ούτε μία λέξη Αγγλικά», λέει ο Σπύρος Γούδας γελώντας.

«Θυμάμαι, μια φορά πήγαμε με τον Πάνο στο φωτογραφείο του Στεργιάδη να βγάλουμε φωτογραφίες για διαβατήριο.

Τα Ελληνικά του Πάνου έκαναν εντύπωση. Πάρκαρα το αυτοκίνητο έξω απ' το μαγαζί και μέχρι να κλείσω τις πόρτες και να μπω μέσα ο Πάνος είχε ήδη αρχίσει να μιλάει με τον φωτογράφο.

Με το “γειά σου φίλε”, που είπα στο φωτογράφο και πριν ακόμα

προλάβω να του πω ότι θέλουμε δυο φωτογραφίες για διαβατήριό με το γιό μου, μου λέει “έλα να δεις πλάκα! Ένα μαυράκι μπήκε μέσα και μιλάει Ελληνικά!”.

Ο Πάνος είναι παιδί με πολλή κατανόηση».

Όπως λέει ο πατέρας του, «γεννήθηκε όταν αντιμετώπιζα τις δυσκολότερες στιγμές της ζωής μου, τότε που είχα το ατύχημα με το πόδι μου και κόντεψα να χάσω την επιχείρηση. Ξέρει τι σημαίνει να αγωνίζεσαι για τα ιδανικά σου και να προσπαθείς να πραγματοποιήσεις τους στόχους σου.

Είναι ένα παιδί ευαισθητοποιημένο στον ανθρώπινο πόνο και πρόθυμα συμπαραστέκεται σε οποιονδήποτε έχει ανάγκη».

Ο Πάνος, ήταν ο τελευταίος επισκέπτης του George Hall, του ανθρώπου που βοήθησε τον πατέρα του στον αγώνα του να διατηρήσει την επιχείρηση- λίγο πριν πεθάνει στο νοσοκομείο.

«Ήταν έτσι από μικρός», λέει ο πατέρας του. «Κάποτε που είχε έρθει ο πατέρας μου άρρωστος απ’ την Ελλάδα, ο Πάνος, που τον έβλεπε να πονάει, τον ρώτησε “τι έχεις παππού;”. “Τίποτα δεν έχω”, απάντησε ο παππούς κι ο Πάνος που νόμισε ότι μπορεί να ήταν στενοχωρημένος, επειδή δεν

είχε τίποτα χρήματα, τρέχοντας τού’ φερε τον κουμπαρά του. Ο Πάνος αγαπά τους ανθρώπους και τον αγαπούν.

Οι σχέσεις του με το προσωπικό της εταιρίας είναι άριστες. Όταν κάποια στιγμή ο Πάνος είχε μιλήσει στο προσωπικό, ακριβώς πριν την ψηφοφορία για την ίδρυση Σωματείου εργαζομένων, 94% ψήφισαν υπέρ της εταιρίας».

Η εταιρία Goudas Food Products and Investments Inc. έχει γερά θεμέλια και ο Πάνος διαθέτει όλες τις ικανότητες για να τα διατηρήσει και να τα κάνει ακόμη ισχυρότερα. Το σημαντικότερο είναι, ότι έχει καλή επικοινωνία με τον πατέρα του και μια όμορφη σχέση μαζί του.

«Μ’ αρέσει, λέει, να συνεργάζομαι με τον πατέρα μου και να μαθαίνω συνέχεια καινούργια πράγματα.

Είναι πολύ ενδιαφέρον ν’ ανταλλάσσουμε ιδέες μεταξύ μας, να συζητάμε για νέα προϊόντα ή να προγραμματίζουμε συναντήσεις με προμηθευτές και αντιπροσώπους διεθνών εταιριών.

Μου έχει εμπιστοσύνη κι εγώ καταλαβαίνω απόλυτα πόσο αγωνίστηκε και σαν πατέρας και σαν επιχειρηματίας».

«Όταν σου σφίξει το χέρι, σου δίνει το λόγο του, και ξέρεις ότι θα τον κρατήσει, οτιδήποτε κι’ αν συμβεί»

Όλες οι σχέσεις του Σπύρου

Γούδα βασίζονται στην κατανόηση και στην αμοιβαία εμπιστοσύνη. Γι' αυτό και οι επαγγελματικές του σχέσεις με τους υπαλλήλους, τους συνεργάτες και τους προμηθευτές του αντέχουν στο χρόνο.

Αυτό που λένε, όλοι όσοι έχουν συνεργαστεί μαζί με τον ιδιοκτήτη της Goudas Foods, είναι ότι «ο λόγος του είναι συμβόλαιο κι ότι η εντιμότητα και η επαγγελματική του ηθική είναι πάνω απ' όλα».

Κάποτε, ένας καινούργιος προμηθευτής του, που θεωρείται ένας από τους πιο επιτυχημένους επιχειρηματίες στην παραγωγή σάλτσας πιπεριάς στη χώρα του, την Κόστα Ρίκα, ο Sultan Ajani (βιο σελ. 102), ήρθε στο Τορόντο για να συναντήσει τον κ. Γούδα, με την πρώτη παραγγελία που του είχε δώσει για έξι διαφορετικά είδη σάλτσας πιπεριάς.

Αφού τέλειωσαν όλες οι διαδικασίες με τις λεπτομέρειες, όπως το πόσο καυτερές θα ήταν οι σάλτσες, ποιο θα ήταν το χρώμα στις ετικέτες και πολλά άλλα, η παραγγελία με τα έξι χιλιάδες κιβώτια απεστάλη στο Τορόντο.

Με την παραλαβή, ο κ. Ajani βρισκόταν ήδη στο γραφείο του κ. Γούδα και συζητούσαν για χίλια δυό πράγματα.

Σε κάποια στιγμή του έδωσε και το τιμολόγιο, που ο Σπύρος Γούδας το έστειλε αμέσως στο Λογιστήριο.

Η συζήτηση συνεχίστηκε λίγο ακόμα, μέχρι που μία υπάλληλος του Λογιστηρίου έφερε πίσω το τιμολόγιο, ψιθυρίζοντας στο αυτί του κ. Γούδα, ότι ο προμηθευτής είχε ζημιώσει κατά λάθος τον εαυτό του σχεδόν κατά 6,000 αμερικάνικα δολάρια.

Έτσι ο κ. Γούδας έδωσε ξανά το τιμολόγιο στον προμηθευτή και του είπε να το ξανακοιτάξει γιατί υπήρχε κάποιο λάθος.

Ο προμηθευτής το ξανακοίταξε και επιμένοντας τον βεβαίωσε ότι ήταν απόλυτα σωστό.

Όμως ο Σπύρος Γούδας, παρ'όλο που είχε εμπιστοσύνη στο Λογιστήριο, θέλησε να το ξαναστείλει για έλεγχο και φώναξε την κ. Νίκη Σταματάκου, που διευθύνει όλες τις διεθνείς συνεργασίες, ζητώντας της να εξετάσει κι εκείνη το τιμολόγιο.

«Η Νίκη το είδε και μου επιβεβαίωσε ότι πράγματι ο Ajani είχε κάνει λάθος στους υπολογισμούς του».

«Είμαι απολύτως σίγουρη», απάντησε. «Τότε ετοίμασε μια επιταγή με το κανονικό ποσόν», της είπε. «Όταν έδωσα την επιταγή στον Ajani, απόρησε για το αυξημένο -κατά έξι χιλιάδες- ποσό κι όταν του εξήγησα το λάθος του, έμεινε κατάπληκτος, λέγοντας: "Κανένας δεν θα μπορούσε να βρει αυτό το λάθος, γιατί το τιμολόγιο το έφτιαξα εγώ ο ίδιος" και θέλοντας να μου δείξει την απέραντη ευγνωμοσύνη που

ένοιωσε, έσκυψε και μου φίλησε
τα παπούτσια,

όπως συνηθίζεται στη χώρα του».

Σήμερα ο Sultan Ajani είναι
ένας από τους πιστότερους
συνεργάτες του Σπύρου Γούδα
και έχουν φτιάξει ένα εργοστάσιο
κονσερβοποιίας φρούτων στην
Ακτή Ελεφαντοστού της Δυτικής
Αφρικής και με την καινούργια
παραγωγή θα προμηθεύσει την
αγορά με τον

πιο γλυκό ανανά στον κόσμο.

«Τον εμπιστεύομαι με κλειστά τα
μάτια», λέει ο Ajani.

«Όταν σου σφίξει το χέρι, σου
δίνει το λόγο του, και ξέρεις ότι θα
τον κρατήσει, οτιδήποτε
κι αν συμβεί».

Κάτι άλλο, που διακρίνει
τον Σπύρο Γούδα, όχι μόνο σαν
εργοδότη ή σαν συνεργάτη,
αλλά και σαν άνθρωπο, είναι
η κατανόηση που δείχνει,
όταν κάποιος αντιμετωπίζει
προβλήματα.

Ο επιχειρηματίας που πέρασε
πολλά για να κατακτήσει την
επιτυχία, ευαισθητοποιείται κάθε
φορά που ακούει ότι κάποιος
συνάνθρωπός του έχει δυσκολίες.

Κάποτε, όπως λέει ένας από
τους συνεργάτες του, ο Lenny
Montini - ο γνωστός παραγωγός
των ομώνυμων προϊόντων - ο
Σπύρος Γούδας επέστρεψε από
το Μοντρεάλ στο Τορόντο και
βρισκόταν με το αυτοκίνητό
του κάπου κοντά στο Kingston,

περίπου στις 5 το πρωί.
Ξαφνικά, άκουσε στο ραδιόφωνο,
ότι οι οδηγοί θα έπρεπε ν'
αποφύγουν την περιοχή του
Islington, γιατί ανατινάχτηκε
η εταιρία Montini Foods - μία από
τις εταιρίες που προμήθευαν την
Goudas Foods με τα
προϊόντα τους.

Ακόμη δεν είχε εντοπιστεί η
αιτία της έκρηξης, αλλά αυτό
που ήταν βέβαιο ήταν, ότι αν η
έκρηξη γινόταν σε ώρες εργασίας,
θα είχαν σκοτωθεί εκατοντάδες
εργαζόμενοι.

Ηταν Δευτέρα, 21 Σεπ του 1993
και ο Σπύρος Γούδας φτάνοντας
στο γραφείο του σχεδόν 7:30 το
πρωί, ένιωσε την ανάγκη να πάει
και να συμπαρασταθεί στον
Montini.

«Θυμήθηκα τον καιρό που είχα
πάθει εγώ το ατύχημα στον πάγο
και τις δύσκολες στιγμές που
έζησα εκείνη την εποχή.

Ενιωσα την ανάγκη να δώσω
κουράγιο σ' αυτόν τον άνθρωπο,
που εκείνη τη στιγμή υπέφερε, και
να του προσφέρω οποιαδήποτε
βοήθεια μπορούσα», λέει ο
κ. Γούδας.

«Έφτασα στο εργοστάσιο, που είχε
κοπεί σχεδόν στα δύο κι έμαθα
ότι είχε σκάσει η σωλήνα του
γκαζιού, δέκα πόδια κάτω από τη
γη. Ο καπνός είχε φτάσει ψηλά
και μια σειρά από αστυνομικά
και πυροσβεστικά οχήματα

είχαν περικυκλώσει τα ερείπια και εμπόδιζαν τον κόσμο να πλησιάσει.

Βγήκα απ' το αυτοκίνητο και ζήτησα από έναν αστυνομικό να μ' αφήσει να περάσω, γιατί ήθελα να μιλήσω στον κ. Montini.

Μ' άφησε, κι ακουμπώντας την πλάτη μου σ' ένα απ' τα περιπολικά, τηλεφώνησα στον Μοντίνι και τον ρώτησα πού είναι για να του μιλήσω από κοντά. Εκείνος μου είπε, ότι βρισκόταν μέσα σε κάποιο αστυνομικό αυτοκίνητο.

“Είμαι σ' αυτό που ακουμπάς την πλάτη σου”, μου είπε. Γύρισα το κεφάλι μου και τον είδα ακριβώς πίσω μου, μέσα απο τα τζάμια. Όταν βγήκε έξω, αμέσως του είπα, ότι ήμουνα στη διάθεση του για οποιαδήποτε βοήθεια χρειαζόταν, είτε οικονομική είτε ηθική.

Με κοίταξε έκπληκτος λέγοντας:

“Όλοι ήρθαν εδώ για να βεβαιωθούν ότι θα πάρουν τα λεφτά που τους οφείλω, κι εσύ ήρθες για να μου πεις ότι αν χρειάζομαι λεφτά, θα είσαι στη διάθεσή μου να μου τα δώσεις; Ε, αυτό είναι πρωτάκουστο!”».

Σήμερα, ο Lenny Montini συνεχίζει να παράγει προϊόντα, αλλά το 90% απ' αυτά προορίζεται για την Goudas Foods.

Ο Montini ξανάρχισε την προσπάθεια ανόρθωσης της επιχείρησής του, πέντε μήνες μετά την έκρηξη.

«Το χρωστώ στον Πήτερ» λέει. «Αν δεν ήταν ο Πήτερ δίπλα μου να με στηρίξει ηθικά δεν θα ξανάρχιζα ποτέ. Δεν νομίζω να έβρισκα το κουράγιο».

Πολλά και διαφορετικά τα καθήκοντα που κρατούν τον κ. Γούδα συνεχώς απασχολημένο, κάπου-κάπου όμως, αν καταφέρει να κλέψει λίγο χρόνο, απολαμβάνει μια παρτίδα τάβλι ή σκάκι με τους φίλους του.

Ιδιαίτερα το σκάκι ήταν το αγαπημένο του παιχνίδι από τότε που ήταν μικρός. Είχε όμως χρόνια να παίξει, μέχρι που κάποτε, μπαίνοντας τυχαία στην Καναδική Λέσχη Σκακιστών, έγινε μέλος της και πρόεδρος για τέσσερα χρόνια.

Κάτι άλλο, που απολαμβάνει και ποτέ δεν χάνει ευκαιρία να το κάνει, αν βρει λίγο χρόνο αργά το βράδυ μετά τη δουλειά, είναι να επισκέπτεται τα Ελληνικά εστιατόρια.

Το Πάλλας, το Μεζές, το Πάνθεον, το Αμπέλι και πολλά άλλα, για μια ελληνική καλομαγειρεμένη λιχουδιά και φυσικά ένα απολαυστικό Ελληνικό καφέ “σκέτο”.

Επίσης, τον Ζορμπά για πατσά ή φασολάδα, την Αυλή για ν' ακούσει ελληνικές πενιές, το Ακρόπολις και το Athens για σπανακόπιττα, τυρόπιττα ή μπουγάτσα.

Κι' αυτό, παρ' όλο που είναι
μόνιμα προσκαλεσμένος από
πολλούς οργανισμούς και
εστιατόρια διαφόρων εθνικοτήτων
για να δοκιμάσει τις καινούργιες
σπεσιαλιτέ τους, και μάλιστα
εντελώς δωρεάν.

«Όσο δεν με γνώριζε ο κόσμος
ήμουν μια χαρά», λέει γελώντας.
«Τώρα τελευταία, κάτι από
εφημερίδες, περιοδικά, κάτι από
ραδιόφωνα και τηλεοράσεις, ο
κόσμος με αναγνωρίζει κι όπου και
να κάθομαι, κάποιος θα σηκωθεί
απ' το τραπέζι του να με συγχαρεί
για κάποιο καινούργιο προϊόν που
δοκίμασε και του άρεσε, ή κάποιος
άλλος να μου πει ότι
“η Ενάτη Συμφωνία των Οσπρίων
που δοκίμασε έβγαλε μόνο οκτώ
ήχους” ή να μου ευχηθεί να
είμαι πάντα καλά, κ.λ.π.

Ομως, παρ' όλο που το κοινό
απ' όλες τις εθνικότητες με
αγαπάει και υποστηρίζει τα
προϊόντα μου, οι αντιπρόσωποι
διεθνών εταιριών είναι θυμωμένοι
μαζί μου, γιατί τους έχω πάρει
ένα μεγάλο ποσοστό
απ' την πελατεία τους.

Δεν πειράζει όμως, ένα από τα
προϊόντα της φίρμας Mr. Goudas
είναι και το ξίδι, που προορίζεται
ειδικά για όσους θυμώνουν»!

Το μέλλον για την εταιρία
Goudas Foods προβλέπεται
λαμπρό, παρ' όλο που ο ιδρυτής
της είναι πάντα επιφυλακτικός
και μετριοφρων.
«Το μόνο που ξέρω, λέει, είναι
ότι προσπαθώ και θα συνεχίσω
να προσπαθώ για το καλύτερο».

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι ο
συμπατριώτης μας Σπύρος Πήτερ
Γούδας, είναι ένα ιδανικό πρότυπο
προς μίμηση για όλους μας και
ιδιαίτερα για τους νέους μας,
που ελπίζουμε να μιμηθούν το
παράδειγμά του για τη δική τους
επιτυχία και πρόοδο.

Το ρεπορτάζ αυτό βασίστηκε σε
δημοσιεύσεις εφημερίδων
και περιοδικών, όπως

Globe & Mail,
Toronto Star,
Business Journal ,
Indo Carabbean World
και ανακοινώσεις του
ραδιοφωνικού σταθμού CHIR
του κ. Βασίλη Διαμαντόπουλου,
AVRA Βασίλη Αβραμη,
καθώς επίσης σε συνεντεύξεις
και προσωπικές απόψεις.

Επιμέλεια Κειμένου –
Συνεντεύξεις
Ασπασία Κουρτεσιώτη

Πληροφορίες Έκδοσης

Σπύρος Πήτερ Γούδας διατηρεί το δικαίωμα, χωρίς περαιτέρω γνωστοποίηση, να προβεί σε αναθεώρηση των πληροφοριών αυτών. Κανένα μέρος του περιεχομένου, εικόνας, ομοιομάζου, σλόγκαν, ονομάτων, και εμπορικών σημάτων, δεν μπορεί να αναπαραχθεί, να αποθηκευθεί ή να μεταδοθεί, με οποιαδήποτε μορφή ή με οποιοδήποτε μέσο, ηλεκτρονικό, μηχανικό, φωτοτυπικό, ή οποιοδήποτε άλλο τρόπο, χωρίς την προηγούμενη έγγραφη άδεια του κατόχου των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας (copyright). Με την επιφύλαξη παντός δικαιωμάτος μας.

Copyright © 2008 by Spyros Peter Goudas 241 Snidercroft Road, Concord, Ontario, Canada L4K 2J8

www.goudasfoods.com
www.flyermall.com

0 65349 00975 6